

Cognia má nového muže ve svém vedení

Koncem roku 2021 změnila židle v kanceláři ředitele společnosti svého majitele. Štěpánku v čele Cognie vystřídal Miroslav Galuška - muž s hlubokým technickým zázemím, silnou procesní orientací a vášní pro osobní rozvoj.

Beata est vita conveniens naturae suae, neboli požehnaný je život, který je v souladu s jeho přirozeností. Tento citát od římského filosofa Senecy zaujímá na LinkedIn profilu Miroslava Galušky své čestné místo hned pod jeho jménem. O tom, jaký je jeho profesní i osobní život a kam chce Cognii v následujících letech dovést, si s novým mužem v jejím vedení povídala naše marketačka Míša.

Můžeš nám představit, kdo je Miroslav Galuška? Jaký je?

Systematický, náročný a přímý - občas až moc.

„Čím jsem starší, tím méně chodím kolem horké kaše.“

Ke všem vlastnostem se postupně dostaneme. Pojďme se teď zastavit u té přímosti. Co na ni říkají ostatní?

Podle toho, jak moc jsou na mě zvyklí. I zpětně se dozvídám od bývalých kolegů, že to pro ně byl zpočátku nepříjemný šok, ale dlouhodobě je to rozhodně výhoda. Člověk ví, na čem je. A na druhou stranu ani mně nevadí, když dostanu plnou palbu.

Řekla bych, že to souvisí i s tou tvou systematickostí, možná efektivitou.

Čím víc toho má člověk na starosti, tím méně má čas i chuť být do problému takzvaně zasvěcován. Potřebuješ slyšet to podstatné, ideálně v jedné

věť. To bývá vnímáno negativně, protože vyjádřit se v jedné dvou větách je náročné.

Co se týká té náročnosti, myslíš náročný na sebe nebo na okolí?

Oboje. Ale uvědomuju si, že i s tímhle musím zpočátku opatrně. Cologne je velmi domácká a kdybych přišel se všemi obvyklými požadavky v plném rozsahu, řekli byste, že je to neúnosné. Když se podíváme na vizi Cologne do roku 2027, u jejíhož zrodu jsem mimo jiné taky byl, je dost ambiciózní. Abychom ji opravdu mohli naplnit, nemůžeme zůstat u současného způsobu práce a u současných nástrojů.

S tím předpokládám souvisí i procesní mapování současné situace, kterému se teď s kolegy věnujete.

Ano. Záhy jsme zjistili, že o současnou dokumentaci Cologne se moc opřít nedá a začínáme tedy od začátku. S tím bychom měli

být hotovi do konce března. A pak nastane ta tvůrčí, kreativní část právě ve směru naší vize.

Jedním z prvních kroků je totiž stavba úplně nové Cologne a už teď můžu říct, že rozhodně nebudeme stavět další větší šedou kostku a stěhovat se jedna ku jedné. Abychom mohli developerovi říct, co chceme postavit, musíme nejprve nachystat procesy, které budeme v příštích deseti patnácti letech potřebovat. S tím snad budeme hotovi do poloviny tohoto roku.

Nakousnul jsi vizi. Zeptám se úplně upřímně - opravdu si myslíš, že je možné ji naplnit? Některé její části tu vzbudily celkem rozruch.

V první řadě je potřeba si uvědomit, že vize je plastický obraz budoucnosti, do kterého se chceme dostat. Je to něco, proč chodíme každý den do práce. Něco, co nám udává směr, dává smysl. Na druhou stranu jednou z charakteristik vize je i to, že ještě nevíme, jak to udělat. Víme tedy, kam jdeme, ale zatím nevíme všechny odpovědi, jak se tam dostat.

A jestli se tam skutečně dostaneme? Nevím. Ale dává mi smysl, abychom se o to pokusili. Popravdě ani nevím, zda ji stihneme naplnit přesně za 5 let. To však není podstatné. Stejně tak není tolik důležité, jestli budeme dodávat opravdu do 1 až 2 dnů, možná to budou tři dny. Pořád je to lepší než dnešních 7 - 21 dní.

Abychom se k vizi co nejdříve přiblížili, musíme z ní ale taky umět udělat konkrétní cíle.

Ano, vize se musí rozložit do dílčích etap, z nichž první je tříletý podnikatelský plán. První rok podnikatelského plánu je budget na tento rok. To je právě to, s čím teď trápím celý management. Zkrátka každá vize se musí umět přeložit do řeči: „Co pro to tedy budeme dělat příští pondělí?“

Legitimní odpověď na tvou otázku tedy zní, že nevím, jestli se dají všechny prvky vize přesně naplnit, ale věřím tomu. A vím, co pro to budeme dělat tento týden.

Nebojíš se, že jednotlivé prvky vize mohou být tak cílevědomé, že se stanou spíš jakýmsi strašákem, který bude lidi naopak demotivovat?

Když se budeš dívat na jakoukoliv změnu v organizaci optikou dnešní pracovní náplně, tak ti všichni řeknou, že to je nerealizovatelné, že jsme se zbláznili. Odpověď je malinko jiná. Určitě se k naplnění vize nedostaneme tím, že budeme fungovat stejně jako dnes, to by byla opravdu nereálná.

Obrovské kroky mohou být pro lidi odstrašující, právě proto je úkolem managementu, aby uměl tenhle velký krok rozdělit na tak malé a postupné krůčky, které nebudou vnímány jako ohrožující. A až budeme jednoho dne rekapitulovat, řekneme si: „To bych nikdy neřekl, že se to dá zvládnout.“

Myslím, že právě tohle tu všichni rádi slyšíme. Že nás čekají postupné krůčky a ne velké radikální změny.

Ano, já bych k tomu dodal ještě jednu uklidňující větu. Chápu, že každý má jinou rychlost tempa, kterou se učí, a budu to plně respektovat. Ale nebudu respektovat, když někdo řekne: „Já to dělat nebudu.“ Když uvidím kontinuální snahu někam se posouvat, budu spokojený. Rychlost onoho posunu je vedlejší.

Když už jsme se dostali až sem, proč právě Colognia? Doposud jsi pracoval od Českých Budějovic až po Český Těšín, a to především v automotive. Proč najednou Kolín, a ještě ke všemu tiskárna?

Iniciátorem je Jirka Rozvařil, se kterým jsem se poprvé setkal na konferenci, kde jsem

přednášel. Později mě Jirka seznámil se Štěpánkou, které jsem dělal mentora a časem jsem se stal externím členem správní rady.

Když Štěpánka na konci roku 2020 řekla, že bude v Colognii končit, začali jsme hledat jejího nástupce. Měli jsme dobré kandidáty, ale nemohli jsme nalézt shodu. Na jedné ze správních rad přišla na přetřes alternativa angažmá mojí maličkosti. A pak to šlo již ráz na ráz. A tak jsem tady.

Tak to byla tedy pořádná rychlost na tak zásadní rozhodnutí.

Sice umím dělat rychlá rozhodnutí, ale tady to popravdě tak úplně nebylo. Řekl bych, že to byl přirozený vývoj v čase. V průběhu let jsem tu moderoval řadu workshopů a různě se tu pohyboval. Tím jsem získával první kontakty a poznával Colognii zevnitř. Rozhodně pro mě tedy nebyla neznámou. Už tu vlastně funguji 3,5 roku. Jen teď to bude prakticky na každotýdenní bázi.

Máš nějakou předchozí zkušenost s polygrafií?

Moje první seznámení se s polygrafií byla firma FINIDR. Krásná voňavá výroba knih. Z technologií tisku se využívá offset a sítotisk. Nezanedbatelnou část výroby tvoří knihárna, od šití archů, přes snášení, deskovačky až po technologii zavěšování, jejímž výstupem je hotová kniha. Moc jsem se tam naučil a rád na Finidráky vzpomínám.

Právě od tvého konce v tiskárně jsi se vydal na dráhu freelancera. Teď se po pár letech zase vracíš zpět na jedno místo do jedné firmy. Chtělo se ti z freelancingu zpátky na jedno místo? Freelancing je přeci jen víc spojován s jakousi volností, protože člověk „dělá sám na sebe“.

Freelancing je pro mě způsob práce na věcech, které mají perspektivu do budoucnosti.

„Vnímám svobodu tak, že dělám práci, která mi dává smysl.“

A jestli je to na pěti místech najednou nebo na jednom, to je mi jedno. A úplně na jednom místě to taky nebude, neboť přebírám po Jirkovi Rozvařilovi i jiné aktivity.

Hezky jsi mi nahrál na další otázku. Máš svůj osobní cíl, kam bys chtěl Colognii dovést a po jehož splnění by sis řekl, že můžeš jít o dům dál?

U práce tohoto typu jsme neurčili konec působení. Pokud pro mě bude práce v Colognii pořád smysluplná a moje přítomnost bude mít nějakou přidanou hodnotu, nebudu mít potřebu nic měnit. Nicméně nejkratší období, pokud se nestane něco nečekaného, je doba realizace současné vize, tedy do roku 2028. Pak se uvidí.

Máš ve své kariéře nějaký zlom, který výrazně změnil tvůj směr? Nebo jsi hned věděl, kam kráčíš?

Žádný velký zlom nevnímám. Myslím, že jsem měl jasno už za dob teenagerovských, kam to chci dotáhnout. Už na základní a střední škole jsem byl předsedou třídy. V 18 letech jsem prohlásil, že do 30 chci být ředitel. Stihl jsem to ve 29 letech, byť s notnou dávkou štěstí. Vlastně jsem v řídicích funkcích celý život.

Projevuje se u mě kombinace náročnosti mého tatínka a zejména mojí babičky, od které se mi dostávalo spartánské výchovy. Už za dob studijních jsem si začal uvědomovat, že pokud chci s něčím „hýbat“, musím začít u sebe a shora pyramidy to jde lépe než zespodu. Zpětně si uvědomuju, že ta moje touha po

smysluplnosti a svobodě se projevovала už tehdy.

Když už jsme se dostali k osobnímu životu, se svou rodinou žijete v Olomouci. Co říkají na to, že mají tátu a manžela nějakých 170 km daleko?

Když jsem si Zuzku, svoji druhou manželku, bral, poctivě jsem jí vysvětloval, co to obnáší provdat se za manažera. I když jsem pracoval blíž k domovu, stejně jsem se přitočil domů až k večeru, takže to pro ně zase taková změna není. A víkendy se snažím důsledně ctít. Navíc týden pomyslně rozbívím tím, že jeden „úřední den“ mám z domu.

A jak to tedy teď máš? Každý den dojíždíš nebo jsi tu přes týden a na víkendy jezdíš domů?

Teď jsem až na výjimky pořád tady. Mimochodem bydlím v bytě, který mám pronajatý od Štěpánky. Nehledě na to, že dneska už se člověk dostane z Kolína do Olomouce vlakem za hodinku a půl a když si vezmu tichý oddíl, můžu po cestě v klidu pracovat nebo si číst a odpočívat. A zmínil jsem den administrativy v týdnu z domova.

Nakousl jsi čtení. Patří právě to mezi tvé záliby?

Ano. Dvě moje celoživotní záliby jsou kolo a knížky. Teď jsem si oblíbil i audioknihy. A kol těch mám 5. Beru si je podle toho, na jaký druh projížďky mám zrovna náladu.

Knížky rozdělují soukromě na dva druhy – ty, které potřebuji k práci, a potom odpočinkové. Vzdělávám se zejména v těchto oblastech – management, technologie, ekonomie, lingvistika, právo, historie a psychologie. Je toho víc než dost k celoživotnímu vzdělávání. Vše ostatní je pro mě oddechová literatura,

u které nejsem vyhraněný. Rád si na doporučení přečtu cokoli – od sci-fi až po kriminálky.

A co jazyky? Slyšela jsem, že jich ovládáš několik.

Kamarádím se s 5 jazyky. Na základce to začalo ruštinou, vzápětí přišla angličtina a na vysoké škole jsem přidal španělštinu. Ve svém prvním zaměstnání jsem čistě z pracovních důvodů začal koketovat s němčinou a italštinou. Angličtinu a němčinu si troufnu říct, že umím velmi dobře, protože je používám často. Ty 3 ostatní jazyky si průběžně osvěžuji a zlepšuji.

Pro člověka je většinou i jeden cizí jazyk dostatečně náročný. V této souvislosti mě napadá – věříš v talent?

„Věřím v talent. Ale taky věřím, že Guinnessova kniha rekordů není plná talentů, ale dřičů.“

My máme v rodině jeden talent na jazyky – ten jich umí 23. A on sám říká, že pokud umíte jen do 10 jazyků, jste jenom líní. Něco na tom bude, protože pro normální vyjadřování, potřebuješ nějakých 5000 slovíček.

Když bylo mému prvnímu synovi 6 let, přišel za mnou, že by se chtěl taky naučit anglicky. Dohodli jsme se na 2 slovíčkách denně, ale opravdu každý den – není pátek, není svátek, není sobota nebo neděle a nikdy nebyl tak nemocný, aby nezvládl 2 slovíčka denně. Dnes je mu 24 let, studuje práva v Sydney a jako 4. jazyk se učí čínštinu. Žádný jazykový talent nemá, tak jako já.

Lišíme se v rychlosti, jakou se učíme, to ano. Ale i mentálně postižený se naučil česky, a to je sakra těžký jazyk. I při opravdu dětském tempu zvládneš za 4 roky velmi důstojně jakýkoliv jazyk. Kde je problém? Že se nechce? Jedna ze

životních spravedlností je 24hodinový den pro nás všechny.

To chce skutečně velkou disciplínu. Máš ve svém životě nějaký vzor, od kterého jsi se toto naučil, který tě motivoval?

Tři moji bývalí kolegové mě výrazně inspirovali a já jsem od nich sál jako houba. Ale vždycky selektivně. Nikdy jsem neměl člověka, u kterého bych si řekl, že bych ho bral přesně tak, jak je. Měli třeba 90 % toho, co jsem obdivoval a chtěl jsem být taky takový, ale nikoho jsem nebral bez výhrad.

Vůbec první učitelka byla právě moje babička sparťanka, o které jsme již hovořili. Jako dítě jsem si to neuvědomoval, ale zpětně k ní vzhlížím a jsem rád za to, co mi předala.

Vrátím-li se oklikou zpátky ke Colognii, je něco, co nemůžeš vystát, a naopak co dokážeš upřímně ocenit na svých kolezích?

Ve svém věku bych řekl, že už ustojím cokoliv, respektive mám pochopení pro leccos. Nejsem

trpělivý, když člověk zahnívá a neposouvá se dál. Pokud toto u někoho ve firmě zpozoruju, snažím se mu vysvětlit, co je dlouhodobě neakceptovatelné. Pak už je to na něm. Nemám už ve zvyku člověka za každou cenu měnit. Pokud by se však ke své práci nepostavil čelem, nedovolil bych, aby na dané pozici zůstal.

Co dokážu ocenit, je perfektní práce bez chybičky. Těší mě, když je člověk důsledný a v rámci možností udělá TOP. Je toho víc a toto mě napadlo jako první.

Pojďme na úplně poslední otázku. Fakticky nejsi ředitelem Colognie, jsi oficiálně místopředsedou správní rady. Poradíš nám, jak tě tedy můžeme oslovovat? Pane řediteli, pane inženýre, pane Galuško, Miroslave...?

Já si na formality nepotrpím. Když si není člověk jistý, jsem zastáncem modelu - vykání spolu s oslovením křestním jménem. S převážnou většinou lidí si tykám a věřím, že v Colognii tomu nebude jinak.

Ing. Miroslav Galuška, MBA

Pokud není zrovna v Kolíně, je pravděpodobně ve své domovině v Olomouci. Rodák z Veselí nad Moravou vystudoval na brněnském VUT materiálové inženýrství. Svoji kariéru odstartoval v roce 1999 na pozici inženýra kvality ve společnosti BOSCH. Od té doby prošel vedoucími pozicemi několika nadnárodních firem a vyzkoušel si i práci freelancera.

Je to zkušený lídr a manažer zaměřený na udržitelný růst organizací. Už na střední škole věděl, kam to chce dotáhnout. Je sečtělý, mluví pěti jazyky a ve své stáji má pět jízdnicích kol, mezi kterými vybírá podle aktuální nálady.

Doba kovidová lidským zdrojům zrovna nenahrává

Loňský rok byl náročný. Nejdříve jsme slavili úspěchy předchozího roku, kdy jsme zdárně zvládli první nápor pandemie, ale bohužel pandemie pokračovala dál. Troufám si říct, že ji zvládáme stále dobře, ale už jsme všichni unavení. To potvrzuje i nemocnost, která byla vyšší než v předchozím roce. Velkou část tvoří karantény, kterých bohužel neubývá.

Navzdory nepříznivé situaci se nám podařilo získat **báječné nové kolegy do našeho týmu**. Vytvořili jsme nové pozice pro dvě zkušené expertky v oboru polygrafie, vyměnila a rozrostla se nám posádka na nákupu, ve skladu jsme dlouho marně hledali ty správné posily a úspěch jsme mohli oslavit až v samém závěru roku.

V oddělení výroby jsme dávali prostor k růstu našim talentům, ze kterých se postupně stávají tiskaři se vším všudy. Vážíme si práce našich lidí a oceňujeme náročnost směnného provozu. V polovině roku jsme zvedli příplatky za noční práci na více než dvojnásobek.

Oceňujeme také zapojení kolegů do nábory nových zaměstnanců. V loňském roce jsme takto obsadili neuvěřitelných 11 pracovních míst. S novou vizí přichází nové náročné úkoly. Jsme opravdu velmi rádi, že se nám podařilo obsadit i tak zásadní pozice jako je ředitel IT projektů a Systémový specialista.

V průběhu celého roku samozřejmě také probíhaly kurzy a školení z projektu

vzdělávání, do kterého jsme zapojeni.

V měsících bez kovidu jsme stihli alespoň **jednu společenskou akci**. Vydařila se, a dokonce nikomu nevadilo, že hlavní program nám dodavatel na poslední chvíli odřekl. Společnými silami jsme vybarvili strom, který nám teď zdobí vstupní halu. Každé pole je v jiné a právě v tom je jeho krása. Každý v sobě neseme něco jedinečného, co může přispět ke společnému úspěchu.

Po šestnácti letech opustila Colognii Štěpánka, která v posledních 5 letech zastávala pozici ředitelky. S napětím jsme sledovali výběrové řízení na jejího nástupce. Vítězným kandidátem se nakonec stal Mirek, který s naší společností dlouhodobě spolupracoval a působil i ve správní radě.

V závěru roku nechyběla ani tradiční tombola o skvělé ceny. Celý výtěžek jsme jako každý rok předali Aleškovi, který utrpěl v roce a půl vážný úraz. S jeho následky nyní statečně bojuje a my se mu už několikrát rok snažíme pomáhat. Jeho příběh můžete sledovat na webových stránkách [Pomoc pro Aleška](#).

V této souvislosti také naše holky z recepce uspořádaly charitativní bazárek. Část vybraných peněz z prodeje oblečení putovala také k Aleškovi, část na transparentní účet neziskové organizace

Spolu dětem.

Co říci závěrem? HR je v této turbulentní době spíše v pozadí. Kurzy a školení probíhají on-line, mnoho lidí, kterým to situace dovoluje, pracuje z domova, nemůžeme se společně setkávat, jsme unavení z neustálých restrikcí.

Celý Colognia tým ale zvládá situaci s lehkostí a povětšinou i s úsměvem na rtech sobě vlastním. Děkujeme vám, že jste, jací jste a společně s vámi doufáme, že nový rok přinese zlepšení.

- Iva Mierva

CoolCAN: Rostoucí obliba u zákazníků a nyní i odborná ocenění. Co víc si můžeme přát?

Pravděpodobně už víte, že náš projekt CoolCAN získal prestižní ocenění Obal roku 2021 v kategorii Procesy a technologie. Pro něj

si v rámci slavnostního Galavečeru obalového kongresu OBALKO došli v polovině října roku 2021 na pódium Míša s Jirkou - náš dvojčlenný marketingový tým.

Dárek, na který se nezapomíná. To je CoolCAN - online prodejní kanál na bázi web2print řešení.

Zákazník si přímo v editoru na webových stránkách vytvoří vlastní design pro personalizovaný potisk plechovek piva nebo energy drinků, a to již od 24 kusů. Designy tiskneme pomocí digitální technologie na shrink sleeve, který se následně

nasazuje na plechovku a vlivem tepla se na ni smrští.

Automatizace je tématem příštích let

Celý proces výroby smrštitelných rukávových etiket se nám podařilo nastavit tak, že objednávka projde zcela bez zásahu lidské ruky přímo k tiskovému stroji. První, kdo ji reálně vidí, je tedy až tiskař. Tímto automatizovaným workflow a tvrdé práci celého Colognia týmu jsme snížili míru chybovosti i celkové výrobní náklady.

„Web2print řešení má obrovský potenciál a je potřeba nezaspát dobu. V Colognii si to uvědomujeme a uvědomujeme

si, že automatizace výrobního procesu, outsourcing, personalizovaný obsah a inovativní přístup jsou a budou témata příštích let. No a co víc, když si zákazník zvládne vše udělat sám na jednom místě a on-line,“ napsal náš produktový manažer Jirka Havránek na svůj LinkedIn profil těsně po zveřejnění výsledků.

Vyhráli jsme v obrovské konkurenci

Soutěž Obal roku je jedinou certifikovanou soutěží v Česku a na Slovensku, která se zabývá obalovými řešeními. Soutěže se každoročně účastní desítky

společností se svými produkty, a to v několika kategoriích – od kosmetiky, přes nápoje a potraviny až k e-commerce. Cení se především zajímavá myšlenka, inovace a technologické zpracování.

WorldStar Awards aneb jedeme dál

To ale není vše. Vítězové jednotlivých kategorií z národních soutěží se mohou tradičně ucházet také o světové ocenění WorldStar Awards. „Ačkoli se zdá, že konkurence bude letos opravdu silná, rozhodně na to máme. Byla by velká škoda, kdybychom to

nezkusili,“ zmínila před podáním přihlášky marketačka Míša Kudrnová. A měla pravdu. Dnes už vám můžeme prozradit, že jsme i toto ocenění opravdu získali.

Zatímco vítěze hlavních kategorií už známe, ve hře stále ještě zůstávají ocenění ve speciálních kategoriích. Ty se vyhláší až v rámci slavnostního ceremoniálu, který se letos uskuteční na začátku května v italském Miláně. Jednou z těchto kategorií je i marketing, kde potenciálně můžeme uspět.

Držte nám palce!

Byli jsme vidět na mezinárodním veletrhu

Po covidové pauze jsme se zase mohli vrátit i do společenského firemního života v rámci veletrhů. Jedním z těch, kterých jsme se po prázdninách nejen účastnili, ale rovnou na něm i vystavovali, byl i **mezinárodní veletrh FachPack** v německém Norimberku.

Byly to 3 dny nabité novinkami z oblasti packagingu a polygrafie, během kterých jsme se toho nejen mnoho dozvěděli, ale především navázali spousty cenných kontaktů.

A jak je naším zvykem, ani o zábavu nebyla na našem stánku nouze. Přesvědčit se o tom můžete v [kratičkém videu na našem LinkedIn profilu](#), které vydá za tisíc slov.

Sešli jsme se i s rodinami

Po dvou letech jsme se mohli všichni i s rodinami zase neformálně sejit na tradiční **firemní akci na nebovidském fotbalovém hřišti.**

Hlavním programem tohoto roku měly být laser games a rychlostřelba na terč. Dodavatel her však den před akcí svou účast z technických důvodů zrušil. Nebyl tedy čas zajistit náhradní aktivitu, ale nakonec se ukázalo, že jsme schopní si vystačit sami. Velkým tahákem se stalo malování na obličej, do kterého se zdaleka nezapojili jen ti nejmenší, ale i kdekdo z dospěláků. Bylo kouzelné vidět naše, jindy za všech okolností upravené, kolegyně jako víly a princezny.

K poslechu i tanci nám hráli dva skvělí místní DJs. Světe div se, byl to právě taneční parket, který naopak okupovali především naši páni kolegové.

A že to umějí rozjet! Jejich taneční kreace by jim mohl závidět leccjaký taneční profesionál.

Kromě skvělého jídla, parádní muziky a spousty smíchu jsme v týmech malovali plátna, ze kterých potom vznikl náš Cognia strom, který visí na zdi v kokpitu.

Jak napsal náš produkták Jirka Havránek: „*Věřím, že lidé jsou tím nejcennějším pro firmu, dělají firmu takovou jaká je po všech stránkách. Jsem rád, že u nás v Cognii umíme táhnout za jeden provaz. Výsledek se pak vždy dostaví.*“

Víc slov netřeba.

Objem, materiál, cash - 3 slova, která nejlépe charakterizují uplynulý rok z pohledu výroby

Před skoro rokem jsem psal, že se polygrafie změní mnohem rychleji, než jsme zvyklí. Celý minulý rok jsme strávili tím, abychom změnu nepocítili jako náraz, ale jako přirozený výsledek procesu, který jsme započali. Plánovali jsme velké investice, realizovali ty menší se zacílením na automatizaci a soustředili se na kroky k vyšší udržitelnosti našich produktů. To vše v prostředí **bezprecedentního nárůstu objemu výroby**, který jsme museli ve stále těsnějších prostorách vyrobit, finalizovat, zabalit a expedovat.

A **co jsme tedy dělali konkrétně?** Vylepšili jsme dva stroje pro finalizaci a zušlechtnění etiket tak, abychom snížili časy příprav a výměn materiálu. Díky diskusi nad možnými klady i zápory i s operátory se podařilo obě úpravy realizovat velmi rychle. Díky schopnostem a zkušenostem operátorů stroje fungují efektivněji než dříve. Další takové úpravy nás čekají i v roce 2022, pravděpodobně ještě v mnohem větším rozsahu.

Našli jsme a objednali **nástupce jednoho z našich digitálních tiskových strojů**. Vytvořili jsme prostory, přestěhovali současné stroje, objednali další potřebné technologie a zařízení tak, abychom mohli nový stroj bezproblémově využívat na maximální kapacitu. V současné době se vše připravuje na jeho instalaci a moc se těšíme na možnosti, které nám stroj jako celek poskytne. Některé části stroje jsou totiž na českém trhu a v celé střední Evropě opravdu raritní. Více však už nebudu prozrazovat.

Shora jmenované body jsou projekty, které mají svůj začátek a konec. Celý rok 2021 byl ale především ve znamení zvýšení objemu na všech frontách. Díky práci obchodu jsme dostali příležitost vyprodukovat **o 20 % větší objem výrobků** než v předchozích letech. Tak výrazné zvýšení objemu samozřejmě znamenalo výrazný nárůst prakticky ve všech odděleních společnosti.

Díky patří nákupu, který se soustředil na zabezpečení všech vstupů, které hrozily, že během turbulentních výkyvů trhu vlivem **narušených a přetížených dodavatelských řetězců** dojdou. Zároveň jsme díky tomu dokázali déle udržet ceny pro naše zákazníky a pokrýt většinu jejich požadavků i v těchto nejistých dobách.

Díky tvořivosti technologie, která se nám se zmenšujícími se zásobami a prodloužením dodavatelsko-odběratelských řetězců hodí čím dál tím víc, se zase daří **využívat i neotřelých řešení**, které z možností nákupu vyplývají. Taková aktivita nákupu samozřejmě dopadla citelně na sklad a donutila nás pořídit další skladovací prostory, které nám poskytl blízký partner. Díky seřadnosti skladu máme vždy s dostatečnou rezervou materiál i z tohoto externího skladu.

I při automatizaci některých strojů, vyšší efektivitě stávajících (několikrát padl na různých strojích rekord ve zpracovaném objemu výroby) a maximálnímu nasazení všech našich

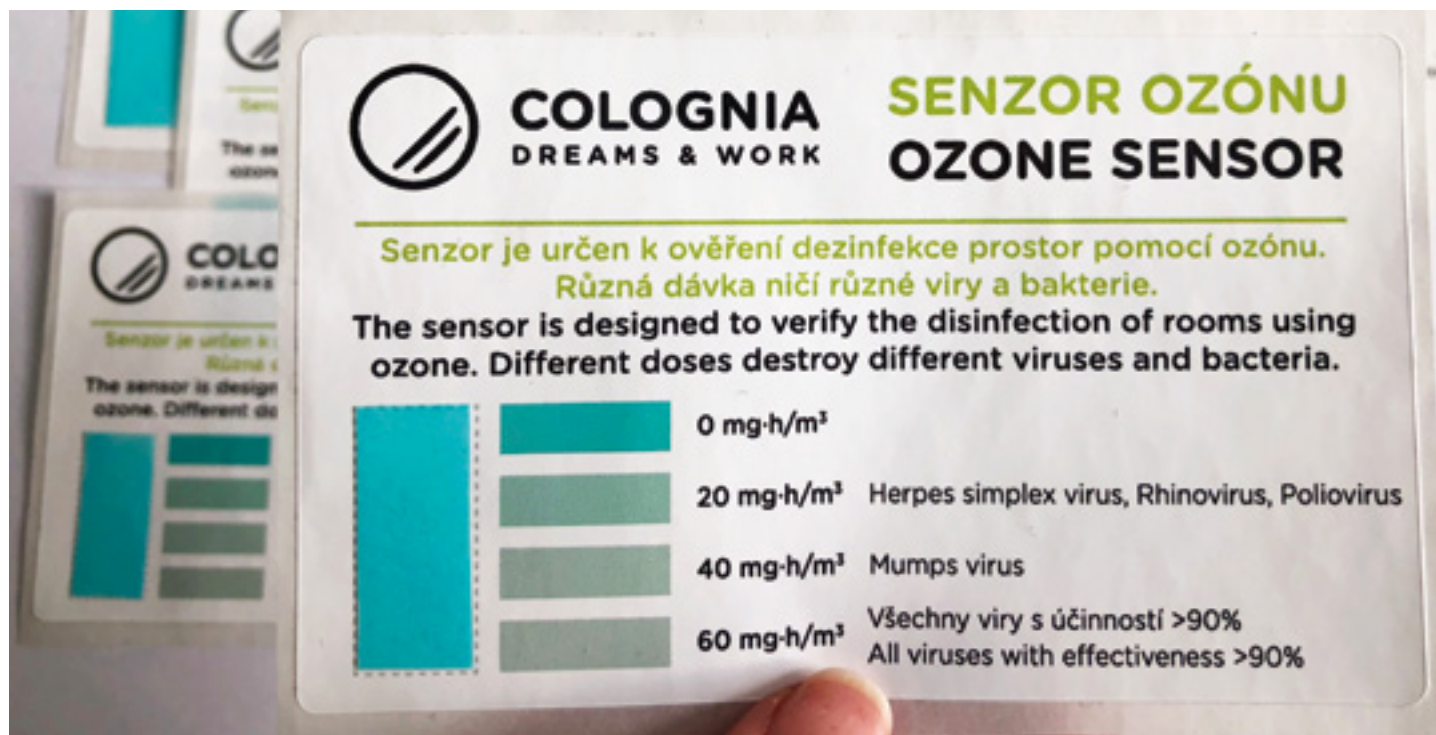
zaměstnanců jsme **přijali několik nových spolupracovníků**, kteří posílili naše řady a pomohli nám zvládat tento nápor vyrobit a expedovat lépe.

Co nás čeká dál? Změny. To, co jsme si předsevzali před skoro 2 lety se postupně naplňuje, realizuje, nabývá obrysů, stává se

reálnější a hmatatelnější. Jestli byl rok 2021 náročný, tak rok 2022 bude také, ale jinak. Prověří naše schopnosti přizpůsobit se novému a posunout Colognii zase o kousek dál. Abychom s ní všichni mohli dál prosperovat.

- Dušan Převrtil

Výzkum a vývoj v Colognii: Od testování novinek až po zdokonalení kvality naší výroby

Na začátku roku 2021 jsme v oddělení R & D zahájili práci na projektu **Tištěné senzorové systémy pro kontrolu kvality citlivých výrobků** (TISENSA), který realizujeme v rámci programu OPPIK Aplikace (MPO). Ukončili jsme první etapu a jejím výstupem byl funkční vzorek etikety barevně indikující změnu koncentrace

ozónu použitého například pro dezinfekci prostor. Další úsilí budeme soustředit na to, abychom etiketu uměli kompletně vytisknout v našich podmínkách. Současně probíhají další dvě etapy projektu, zaměřené na vývoj senzoru detekujícího chemické látky vznikající při nežádoucím rozkladu potravin a senzor

detekující porušení vakuované atmosféry obalu. Tyto změny budou opět vizualizovány barevnou změnou senzoru.

Z menších projektů stojí za zmínku vývoj **tištěného senzoru vlhkosti** sloužící pro kontrolu kvality pokládky střešní fólie – v případě zatečení vody pod fólii bude možno pomocí speciální čtečky detekovat místo průsaku a provést opravu. Spolupracujeme taktéž se společností Prusa Research – známým výrobcem 3D tiskáren – pro kterého řešíme povrchovou úpravu jejich fólie za účelem zvýšení komfortu při 3D tisku. V segmentu tub hledáme možnosti, jak zvýšit ochranu tisku a testujeme proto různé typy laminací.

Během roku 2021 jsme postupně **vybavovali zkušebnu potřebným laboratorním a testovacím vybavením**, pořídili jsme laboratorní sklo, velmi přesné váhy, natahovací spirály, ozónový generátor aj. Nainstalovali jsme digestoř pro bezpečné míchání organických

rozpouštědel potřebných k výrobě shrink sleeveů. Těšíme se na sušárnu, mikroskop a spektrofotometr.

V září nastoupila do oddělení R & D paní Zuzana Hrubá – posila jak na projekty z oblasti výzkumu a vývoje, tak na další rozličné projekty z oblasti výroby, kvality či DTP. Její doménou je vše, co se točí kolem barev – jejich míchání, měření a celkový color management. Bude také pokračovat v sepisování pracovních postupů, které souvisí s chodem zkušebny.

V roce 2022 se budeme snažit uspět v dalších dvou velkých výzkumných projektech zaměřených na tištěné senzory do zdravotnictví a automobilového průmyslu. Budeme pokračovat v projektu TISENSA a plnit deklarované výstupy. Budeme spolupracovat na dalších projektech s ostatními odděleními v Colognii a nezapomeneme ani na další rozvoj zkušebny.

- Jan Bourek

Pádla vzhůru

Na začátku září se na Kmochově ostrově konal už 15. ročník závodů dračích lodí o putovní pohár starosty města Kolína. Naše posádka tam samozřejmě nesměla chybět, tentokrát v černých tričkách s příznačným ornamentem zkřížených pádel na zádech.

Ve jménu motta „*Není důležité vyhrát, ale neutopit se*“ jsme s úsměvy na rtech odjeli čtyři krásné závody na 200 m a jeden vyčerpávající na 1000 m – co si budem, tam už šly vtipky stranou. Nakonec jsme si odnesli dvě úctyhodná 6. místa. Z kolika? Řekněme, že poslední jsme nebyli.

Děkujeme všem z týmu za odvahu a vervu, s jakou do závodů šli. Také děkujeme všem, kteří nás přišli povzbudit, zastavili se na kus řeči a fandili nám. Příští rok na viděnou!

Vybírali jsme peníze na pomoc Aleškovi

Koncem roku jsme uspořádali také tradiční vánoční tombolu. Výherce skvělých cen, mezi kterými nechyběl třeba nejlepší přítel člověka (čti mobilní telefon) nebo KPZ pro muže, losovaly naše dvě andělské pekelnice z recepce. Celý výtěžek jsme jako každý rok předali Aleškovi, který utrpěl v roce a půl vážný úraz.

Při této příležitosti také holky z recepce uspořádaly charitativní bazárek. Kdokoli chtěl, mohl donést své nenošené oblečení a doplňků a za libovolnou částku

ho nabídnout ostatním. Děkujeme všem, kdo se do bazárku zapojil – ať už ze strany prodávajících nebo nakupujících. Díky vám jsme

vybrali nemalou částku, kterou jsme následně rozdělili mezi Aleška a neziskovou organizaci Spolu dětem.

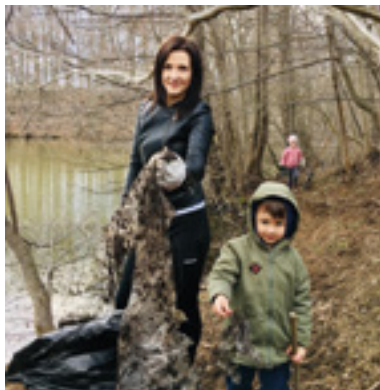
Těžký rok jsme s přehledem ustáli

V současné době zatím nemáme v rukou konkrétní čísla (pracujeme na nich). Ohlédneme-li se však za rokem 2021, už teď víme, že přes všechny obtíže, jako je růst cen, problémy se zajištěním materiálu a inflací, jsme **splnili plánovanou tvorbu zisku**. První polovina roku se vyznačovala zářivými finančními výsledky, které začaly mírně blednout v druhé polovině roku, a to z příčin odehrávajících se

vně firmy. Avšak díky úsilí a tvrdé práci všech našich zaměstnanců se nakonec skutečně podařilo v porovnání s rokem 2020 **zlepšit náš hospodářský výsledek**. Můžeme být nadále hrdí na to, že Cognia jako firma zůstává symbolem síly a stability. Není pochyb o tom, že určitě vyjdeme z období, které nebude v ekonomice pro nikoho snadné, ještě silnější a oživenější.

- Eva Sklenářová

Uklízeli jsme Česko

V loňském roce jsme se také tradičně zapojili do celorepublikové akce Uklidme Česko. Plánovali jsme, že se akce zúčastníme hromadně, tehdejší proticovidová

opatření nám to ale bohužel nedovolila. Přesto se někteří se z nás aktivně zapojili. Vzali pytle a rukavice (a roušky) a spolu se svou rodinou vyrazili na výlet.

Pohozených odpadků se všude kolem nás válí víc, než by člověk řekl. Už jsme si tak zvykli, že odpadky jsou jakousi bizarní „součástí“ přírody, že je tolik nevnímáme. Když se na ně pak najednou cíleně zaměříme, divíme se, kolik jich vlastně všude je.

Je až k nevíře, co všechno a v jakém množství jsme sesbírali. Plast, sklo, plechovky, papírky od bonbonů a čím dál častěji také roušky a respirátory. Akce se podle odhadů organizátorů zúčastnilo celkem asi 40-50 tisíc obyvatel.

Pokud jste prošli loňskou úklidovou akcí, nemusíte smutnit. Příští velký úklid je naplánovaný na první dubnovou sobotu. Poznamenejte si tedy do svých kalendářů datum **2. dubna 2022**. My už zapsáno máme a snad tentokrát vyrazíme s kolegy hromadně.

Anebo prostě popadněte pytel a rukavice a vyražte do přírody samostatně. Klidně ještě dneska.

Otázky:

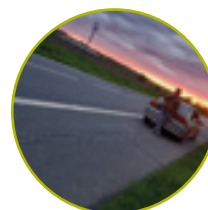
1. Kdy jsi nastoupil/a do Cologne?
2. Kde jsi pracoval/a předtím?
3. Jaké jsou tvé koníčky?

Ondřej Hofman

O Colognii jsem se z doslechu dozvěděl, že má opravdu férové chování k zaměstnancům a fajn kolektiv. Po svém prvním roce tady to můžu jen potvrdit. Předtím jsem pracoval 14 let v Praze jako kuchař, z toho posledních 5 let na pozici šéfkuchař. V tomto oboru jsem i dokončil

střední školu. Ve své stáji mám hned tři koníčky – svoji milovanou ženu a dvě krásné dcerky. Jinak mám rád hudbu, sport, vesmír a nové technologie.

Tomáš Vokřál

Colognia mě zaujala vyprávěním mé přítelkyně, která tu pracuje už 2 roky. Vyučil jsem se řezníkem. Od školy jsem prošel několika zaměstnáními, přičemž všechny byly montáže. S první firmou jsem se dostal i do Francie. Mezi

mé koníčky patří hraní počítačových a konzolových her. Velmi rád jezdím, kvůli atmosféře a skvělým lidem, na srazy tuningových aut.

Jan Zahradníček

Před nástupem do Cologne jsem pracoval jako kalič v Meduně a poté v cukrárně, čím jsem se vrátil k oboru, ve kterém jsem vyučený. Colognii mi doporučila kamarádka. Jejímu skvělému vyprávění se zkrátka nadalo odolat. Mezi

mé koníčky patří běhání, závodím se psem v běhu přes překážky. Samozřejmě i má rodina a taky rád hraju počítačové hry.

Marie Koutská

Studovala jsem střední zdravotnickou školu, kterou jsem úspěšně zakončila maturitou. Do Cologne jsem následně přišla na doporučení známého. Zaujala mě především pestrost práce. Jsem ráda, že nedělám pořád dokola jednu věc. Ve svém volném čase ráda čtu.

Mám v oblíbě hlavně knihy o zvířatech. Také o různých zvířatech ráda sleduji dokumenty.

Lucie Machovičová

Do Cologne jsem nastoupila v říjnu loňského roku po rodičovské dovolené jako specialista zákaznického centra. Předtím jsem pracovala pro firmu, která se zabývá tiskem a reklamou na kartony. V Cognii mě velmi oslovila přátelská atmosféra, skvělý kolektiv a rozmanitost výroby.

V soukromí se nejvíc věnuji svým dvěma holčičkám. S manželem milujeme hory, takže každé léto (a občas vyjde i zima) objevujeme nové krásy naší země. Když mi zbyde nějaký volný čas, ráda si přečtu pěknou knížku nebo si vyrazím zabruslit na inline bruslích.

Jan Mervart

Do světa etiket mě přivála náhoda, když jsem se poohlížel po nové práci. Nastoupil jsem vloni v květnu jako kvalifikant a už při přijímacím pohovoru jsem se v Cognii cítil dobře. Po zkušenostech z korporátu a z automobilu oceňuji otevřenou

atmosféru Cologne a odhodlání zlepšovat se v tom, co nás živí. Je fajn být ve společnosti lidí, kteří jsou tak dobří v tom, co dělají, a být toho součástí. Svůj volný čas trávím hlavně s rodinou a taky trochu fotím, trochu vařím, trochu kytaruju, trochu koukám do hvězd a baterky dobíjím třeba muzikou nebo s přáteli pod stanem na vodě.

Irena Štefková

Na myšlenku změnit zaměstnání mě přivedl kamarád a bývalý spolupracovník Honza. Tak se stalo, že jsem před rokem místo v OTK začala pracovat v Cognii. Je to moje druhé zaměstnání po škole. I když jsem vystudovala Obchodní akademii v Kolíně, celý život pracuji

v technickém oddělení. Jsem ráda, že mohu říci: „Práce je mi koníčkem!“. Přispívá k tomu i prima kolektiv a přístup k práci kolegů, který je výrazně nadšenější a pozitivnější než v předchozím zaměstnání.

V soukromém životě se věnuji rodině, jako každá správná máma. Když zbyde čas na koníčky, ráda si přečtu historickou knížku anebo zkusím nějakou tu komedii. Velmi často v italštině, ve které se ráda neustále zdokonaluji. Občas se ráda proběhnu, projedu na kole nebo zajdu na pěkný výlet.

Monika Kašparová

Po střední škole, kde jsem se vyučila cukrářkou, a nástavbě jsem začala pracovat ve Foxconnu. Když jsem následně hledala práci v Kolíně, prošla jsem se svým životopisem několik dveří. Do Cologne jsem nejprve nastoupila na brigádu, protože mi nabídli práci

už v mé výpovědní lhůtě předchozího zaměstnaní. Hned mě tu zaujal úžasný kolektiv a zajímavá práce, takže jsem tu už zůstala. Mezi mé koníčky patří stanování. Ráda trávím čas v přírodě a miluju plavání. Ze všeho nejvíc ale miluju zvířata – hlavně psy. Zajímám se o jejich výcvik (kynologii).

Markéta Belzová

V Cognii jsem již druhým rokem a stále se učím novým věcem, což je pro mě hodně důležité. Svět tisku, teda toho ofsetového, mě obklopoval od dětství, takže to pro mě byla velmi lákavá pozice. Vlastně jen pokračuju v tom, co mi naši dali do vínku. Týká se to

i fotografování, kdy jsem hodně dávno začínala s flexareťou, praktikou a pak si hrdě koupila fullframe a věnovala se focení na vlastní triko a doteď si ráda zafotím, například módu od kamarádky NoDilemma či přírodu. Stejně tak hory, Tatry, lezení na laně bylo a někdy už zase je mým koníčkem. Mám malou úžasnou dcerku Karolínku, která začíná být parťačkou pro různé větší výlety a snad ji bude bavit i svět umění, filmu, výstav tak jako mě.

Zuzana Hrubá

Do Cologne jsem nastoupila jako R & D Specialista v září 2021. Předtím jsem pracovala dlouho ve firmě Amcor Flexibles, která se zabývá výrobou flexibilních obalů na potraviny.

Svůj volný čas ráda trávím s rodinou, máme 8letou dceru Elišku. Cestujeme a podnikáme různé výlety do přírody a zejména do hor a do skal. V létě jezdíme na kole a v zimě máme rádi běžecké lyžování.